І Крим, І Рим. І газова труба…
Тобі не відсидітися в окопі.
У хижій тіні смертного гриба
Твоїх дітей малюється судьба.
Мовчання, вже не золото, Європо!

Ти все гризешся аби зайвий гріш
Не вислизнув із гамана товстого.
Звичайний бізнес. І нічого більш.
Але послухай – це і твій рубіж,
Бо гість незваний під твоїм порогом.

Тобі снується тиш і благодать,
Не віриш, що зачепить веремія:
Ці ріки крові, привиди багать…
Допоки будеш нишкнути й мовчать
Щоб раптом не розгнівати Росію?

Люблю твої палаци і мости,
І кров’ю відвойовані свободи,
Але мовчання… Господи прости!
І одведи од губ свої персти!
Нічого не вартують ті угоди.

В твоїх очах прадавня пелена,
Та від сьогодні тут нема безвинних,
Проснулася голодна звірина.
І це є наша. І твоя війна.
Коли мовчання, наче постріл в спину.

Ця давня гра в розмисливу німу…
Старий ковчег ладнаєш до потопу?
То приготуй, про всяк, гірку суму,
Й не набудуй сама собі тюрму,

За волю не торгуються, Європо!

Наталя Дзюбенко-Мейс